

Vojniku u žutom

Svakog jutra on ustade
Vojnik što radije bi ležao
Odjene svoj žuti rubac i krene na posao

Njegov osmjeh zarazan, njegova ruka mila
Stasa visokog, taj nježni div
Svoje veselje uvijek rado dijeli
Iako ga nema puno

Radost svoju na sto načina sprema, samo kako bi ugodio
Gladnima i jadnima

Hvala ti na svemu – rekli bi ljudi da ih nije sram
Što vojniku ne mogu dati ono malo sreće što on tako
Nesebično daje

Umjesto riječi, na djela gledaj
Tek tada ćeš čuti hvalu svih koje upoznao si

Jakov Birko